I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1717/2006, 15. november 2006, millega kehtestatakse stabiliseerimisvahend

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 179 lõiget 1 ja artiklit 181a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) Ühendus on peamine kolmandatele riikidele majandus-, finants-, tehnilise, humanitaar- ja makromajandusliku abi andja. Inim- ja majandusarenguks stabiilsete tingimuste soodustamine ning inimõiguste, demokraatia ja põhivabaduste edendamine jääb Euroopa Liidu (edaspidi "EL") välistegevuse üheks peamiseks eesmärgiks, mida aitavad saavutada ühenduse välisabivahendid. Nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajad jõudsid oma 2004. aasta novembri järeldustes Euroopa Liidu välistegevuse tõhususe kohta järeldusele, et "rahu, julgeolek ja stabiilsus ning inimõigused, demokraatia ja hea valitsemistava on vaesuse likvideerimise ja püsiva majanduskasvu seisukohast väga olulised".

(2) ELi vägivaldsete konfliktide ärahoidmise programmis, mille on heaks kiitnud Euroopa Ülemkogu, rõhutatakse ELi "poliitilist kohustust seada konfliktide ärahoidmine ELi välissuhete üheks peamiseks eesmärgiks" ning nenditakse, et ühenduse arengukoostöö vahendid võivad anda panuse selle eesmärgi saavutamisse ning ELi kui globaalse tegutseja arengusse.

(3) Käesoleva määruse raames Euroopa Ühenduse asutamislepingu (edaspidi "asutamisleping") artiklite 177 ja 181a eesmärkide saavutamiseks võetavad meetmed võivad täiendada meetmeid, mida EL võtab ühise välis- ja julgeolekupoliitika eesmärkide saavutamiseks Euroopa Liidu lepingu V jaotise raames, ja meetmeid, mida võetakse Euroopa Liidu lepingu VI jaotise raames, ning peaksid olema nendega kooskõlas. Nõukogu ja komisjon peaksid vastavalt oma volitustele tegema koostööd selle kooskõla tagamiseks.

(4) Arengut käsitlevas Euroopa konsensuses, mille nõukogu, nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajad, Euroopa Parlament ja komisjon 22. novembril 2005 vastu võtsid ja mida Euroopa Ülemkogu tervitas 15.–16. detsembril 2005, on kirjas, et ühendus arendab oma institutsioonide vastavate volituste piires välja tervikliku lähenemisviisi riikide nõrkuse, konfliktide, loodusõnnetuste ja muude kriiside vältimiseks, ning käesolev määrus peaks andma panuse selle eesmärgi saavutamisse.

(5) Euroopa Ülemkogu kiitis 12. detsembril 2003 heaks Euroopa julgeolekustrateegia.

(6) Euroopa Ülemkogu 25. märtsi 2004. aasta deklaratsioon terrorismivastase võitluse kohta nõudis terrorismivastaste eesmärkide integreerimist välisabiprogrammidesse. Lisaks sellele nõutakse ülemkogu poolt 27. märtsil 2000 vastu võetud ELi aastatuhande strateegias organiseeritud kuritegevuse tõkestamise ja kontrolli kohta tihedamat koostööd kolmandate riikidega.

(7) Kriisijärgne stabiliseerimine nõuab rahvusvahelise üldsuse püsivat ja paindlikku kaasamist, eelkõige esimestel kriisijärgsetel aastatel, terviklike üleminekustrateegiate alusel.

(8) Abiprogrammide rakendamine kriisi ja poliitilise ebastabiilsuse ajal nõuab erimeetmeid, et tagada otsustusprotsessi ja vahendite eraldamise paindlikkus, samuti tugevdatud meetmeid, et tagada kooskõla kahepoolse abi ja rahastajate vahendite ühendamise mehhanismide vahel, sealhulgas avaliku võimu delegeerimist kaudse tsentraliseeritud haldamise kaudu.

(9) Hädaabi, ülesehitustöö ja arengu sidumist käsitlevatele komisjoni teatistele järgnevates Euroopa Parlamendi reso-

([1]) Euroopa Parlamendi 6. juulil 2006 esitatud arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 7. novembri 2006. aasta otsus.

lutsioonides ja nõukogu järeldustes rõhutatakse vajadust tagada tõhus side seoses kriisidega ühenduse erinevatest rahastamisvahenditest rahastatavate toimingute vahel.

(10) Lahendamaks eespool nimetatud küsimusi tõhusalt ja aegsasti, on vaja eri rahalisi vahendeid ja rahastamisvahendeid, mis suudaksid toimida humanitaarabi ja pikaajalisi koostöövahendeid täiendaval viisil. Humanitaarabi andmine peaks jätkuma nõukogu 20. juuni 1996. aasta määruse (EÜ) nr 1257/96 humanitaarabi kohta ([1]) alusel.

(11) Lisaks sellega seotud ühenduse välisabivahendite alusel algatatud koostöö poliitilise raamistiku kontekstis partnerriikidega kokku lepitud meetmetele peab ühendus suutma pakkuda abi, mis lahendab tähtsamaid globaalseid ja riikidevahelisi küsimusi, mis võivad avaldada destabiliseerivat mõju.

(12) 2001. aasta suunistes, mis käsitlevad välisabi valdkonnas tegevuse kooskõlastamise tugevdamist ühenduse (mida esindab komisjon) ning liikmesriikide vahel, rõhutatakse vajadust ELi välisabi suurema kooskõlastuse järele.

(13) Käesolev määrus kehtestab ajavahemikuks 2007–2013 rahastamispaketi, mis on eelarvepädevale institutsioonile iga-aastase eelarvemenetluse käigus peamiseks juhiseks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ([2]) punkti 37 tähenduses.

(14) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ([3]).

(15) Käesoleva määruse eesmärk on hõlmata mitmete ühenduse välisabi käsitlevate olemasolevate määruste reguleerimisala ja asendada need; seetõttu tuleks need määrused kehtetuks tunnistada.

(16) Kuna käesoleva määruse eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, arvestades vajadust kooskõlastatud mitmepoolse reageerimise järele käesolevas määruses määratletud valdkondades, ning seetõttu on neid ette nähtud meetmete ulatuse ja globaalse mõju tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

([1]) EÜT L 163, 2.7.1996, lk 1. Määrust on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

([2]) ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

([3]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

EESMÄRGID JA REGULEERIMISALA

Artikkel 1

Eesmärgid

1. Ühendus võtab arengukoostöö meetmeid, samuti finants-, majandus- ja tehnilise koostöö meetmeid koos kolmandate riikidega vastavalt käesolevas määruses sätestatud tingimustele.

2. Vastavalt sellise koostöö eesmärkidele ja asutamislepinguga kehtestatud piirides on käesoleva määruse konkreetsed eesmärgid järgmised:

a) aidata kriisiolukorras või tekkivas kriisiolukorras tagada stabiilsus efektiivse reageerimisega, mis aitab säilitada, luua või taastada tingimused, mis on olulised ühenduse arengu- ja koostööpoliitika nõuetekohaseks rakendamiseks;

b) aidata stabiilsete tingimuste kontekstis ühenduse koostööpoliitika rakendamiseks kolmandates riikides luua suutlikkust destabiliseeriva mõjuga konkreetsete globaalsete ja piirkonnaüleste ohtudega tegelemiseks ning tagada valmisolek tegeleda kriisieelsete ja -järgsete olukordadega.

3. Käesoleva määruse raames võetavad meetmed võivad täiendada meetmeid, mida võetakse Euroopa Liidu lepingu V ja VI jaotise raames, ja on nendega kooskõlas neid piiramata.

Artikkel 2

Ühenduse abi täiendavus

1. Ühenduse toetust antakse käesoleva määruse alusel täiendavalt samalaadsetest ühenduse välisabivahenditest antavale abile. Seda antakse ainult ulatuses, mille osas ei ole kõnealuste vahenditega võimalik piisavat ja efektiivset reageerimist saavutada.

2. Komisjon tagab käesoleva määruse alusel vastu võetavate meetmete vastavuse ühenduse üldise strateegilise poliitika raamistikuga partnerriigi suhtes ja eriti lõikes 1 osutatud vahendite ja muude asjakohaste ühenduse meetmete eesmärkidega.

3. Et suurendada ühenduse ja siseriiklike abimeetmete tõhusust ja järjepidevust, edendab komisjon oma ja liikmesriikide tegevuse tihedat kooskõlastamist nii otsustamise tasandil kui ka praktilises tegevuses. Selleks kasutavad liikmesriigid ja komisjon teabevahetuse süsteemi.

Artikkel 3

Abi kriisiolukordadele või tekkivatele kriisiolukordadele reageerimiseks

1. Artikli 1 lõike 2 punktis a esitatud konkreetsete eesmärkide saavutamiseks võib ühendus anda tehnilist ja finantsabi, et reageerida kiireloomulisele olukorrale, kriisiolukorrale või tekkivale kriisiolukorrale, demokraatiat, avalikku korda, inimõiguste ja põhivabaduste kaitset või üksikisikute julgeolekut ja turvalisust ohustavale olukorrale või olukorrale, mis ähvardab laieneda relvastatud konfliktiks või tõsiselt destabiliseerida asjassepuutuvat kolmandat riiki või asjassepuutuvaid kolmandaid riike. Selliseid meetmeid võib kasutada ka olukordades, kus ühendus tugineb rahvusvaheliste lepingute olulistele osadele, et osaliselt või täielikult peatada koostöö kolmandate riikidega.

2. Lõikes 1 osutatud tehniline ja finantsabi hõlmab järgmisi valdkondi:

a) tehnilise ja logistilise abi andmise teel jõupingutuste toetamine, mida rahvusvahelised ja piirkondlikud organisatsioonid ning riiklikud ja valitsusvälised osalejad teevad usalduse suurendamise, vahendustegevuse, dialoogi ja lepitamise edendamiseks;

b) rahvusvahelisele õigusele vastavaid volitusi omavate ajutiste administratsioonide loomise ja toimimise toetamine;

c) demokraatlike, pluralistlike riigiasutuste loomise toetamine, mis hõlmab meetmeid naiste rolli suurendamiseks sellistes asutustes, tõhusa tsiviilvalitsuse ja sellega seotud õigusraamistike loomise toetamine riigi ja kohalikul tasandil, sõltumatu kohtusüsteemi, hea valitsemistava ja avaliku korra arendamise toetamine, mis hõlmab mittesõjalist tehnilist koostööd üldise tsiviilkontrolli tugevdamiseks, julgeolekusüsteemi järelevalvet ja meetmeid õiguskaitseorganite ning kohtusüsteemi suutlikkuse suurendamiseks, mis on seotud võitlusega ebaseadusliku inim-, uimasti-, tulirelvade ja lõhkeainete kaubanduse vastu;

d) rahvusvahelistele inimõiguste ja õigusriigi normidele vastavalt loodud rahvusvaheliste tribunalide ja ajutiste siseriiklike tribunalide, õigus- ja lepituskomisjonide ning inimõigustesse puutuvate vaidluste õigusliku lahendamise ja omandiõiguse kehtestamise ja kindlakstegemise mehhanismide toetamine;

e) vajalike meetmete toetamine, et alustada olulise infrastruktuuri, elamute, üldkasutatavate hoonete ja majandusressursside, samuti oluliste tootmisvõimsuste taastamist, ning et taasalustada majandustegevust ja luua töökohti ning luua jätkusuutlikuks ühiskondlikuks arenguks vajalikud miinimumtingimused;

f) endiste võitlejate demobiliseerimise ja kodanikuühiskonda taasintegreerimisega ning, kui see on asjakohane, nende repatrieerimisega seotud tsiviilmeetmete, samuti lapssõdurite ja naisvõitlejate olukorraga tegelemise meetmete toetamine;

g) relvajõudude ümberkorraldamisest tulenevate sotsiaalsete mõjude leevendamise meetmete toetamine;

h) meetmete toetamine, et tegeleda ühenduse koostööpoliitika ja selle eesmärkide raames jalaväemiinide, lõhkemata lahingumoona või sõjast maha jäävate lõhkekehade sotsiaalmajandusliku mõjuga tsiviilelanikkonnale; käesoleva määruse alusel rahastatavad tegevused hõlmavad ohualast koolitust, ohvriabi, miinide avastamist ja kõrvaldamist ning sellega seoses varude hävitamist;

i) meetmete toetamine, et tegeleda ühenduse koostööpoliitika ja selle eesmärkide raames tulirelvade ebaseadusliku kasutamise ja nendele juurdepääsu mõjuga tsiviilelanikkonnale; selline toetus on piiratud uurimistegevuse, ohvriabi, üldsuse teadlikkuse parandamise ja õigus- ning haldusalase asjatundlikkuse ja heade tavade arendamisega.

Abi antakse ainult ulatuses, mis on vajalik asjassepuutuva elanikkonna ühiskondliku ja majandusliku arengu tingimuste taastamiseks lõikes 1 osutatud kriisiolukordades või tekkivates kriisiolukordades. See ei hõlma meetmete toetamist relvastuse leviku tõkestamiseks;

j) meetmete toetamine, et tagada kriisi- ja konfliktiolukordades naiste ja laste erivajaduste piisav rahuldamine, sealhulgas oht, et nad satuvad soopõhise vägivalla ohvriks;

k) toetus relvastatud konfliktide ohvrite rehabiliteerimiseks ja reintegreerimiseks, sealhulgas meetmed naiste ja laste erivajadustega tegelemiseks;

l) meetmete toetamine inimõiguste ja põhivabaduste, demokraatia ja õigusriigi kaitsmiseks ja edendamiseks ning sellega seotud rahvusvaheliste vahendite toetamine;

m) sotsiaalmajanduslike meetmete toetamine, et edendada loodusvarade läbipaistvat haldamist ja võrdset juurdepääsu neile kriisiolukorras või tekkivas kriisiolukorras;

n) sotsiaalmajanduslike meetmete toetamine, et tegeleda elanikkonna kiireloomulise rände mõjuga, mis hõlmab meetmeid vastuvõtvate kogukondade vajadustega tegelemiseks kriisiolukorras või tekkivas kriisiolukorras;

o) meetmete toetamine, et toetada kodanikuühiskonna arengut ja korraldust ja selle osalemist poliitilises protsessis, mis hõlmab meetmeid naiste rolli suurendamiseks neis protsessides ning meetmeid sõltumatu, pluralistliku ja professionaalse meedia edendamiseks;

p) meetmete toetamine loodusõnnetustele või inimese põhjustatud katastroofidele ja rahvatervist ohustavatele teguritele reageerimiseks ühenduse humanitaarabi puudumisel või selle täiendamiseks.

3. Lõikes 1 osutatud erand- ja ettenägematute olukordade korral võib ühendus ühtlasi anda tehnilist ja finantsabi, mida ei ole selgesõnaliselt käsitletud lõikes 2 märgitud konkreetsete abivaldkondade all. Selline abi on piiratud artikli 6 lõikes 2 osutatud eriabimeetmetega, mis:

— jäävad artikli 1 lõike 2 punktis a sätestatud üldise reguleerimisala ja konkreetsete eesmärkide raamesse ning

— on kestuselt piiratud artikli 6 lõikes 2 kehtestatud perioodiga ning

— oleksid tavatingimustes abikõlblikud muude ühenduse välisabi vahendite alusel, kuid millele tuleks vastavalt artiklile 2 reageerida käesoleva määruse alusel tingituna vajadusest reageerida kiiresti kriisiolukorrale või tekkivale kriisiolukorrale.

Artikkel 4

Abi stabiilsete koostöötingimuste kontekstis

Artikli 1 lõike 2 punktis b sätestatud konkreetsete eesmärkide saavutamisel annab ühendus tehnilist ja finantsabi järgmistes valdkondades:

1) avalikku korda, üksikisikute julgeolekut ja turvalisust, kriitilise tähtsusega infrastruktuuri ja rahvatervist ohustav olukord;

abi hõlmab:

a) nende õiguskaitse- ja kohtuorganite ning tsiviilametkondade suutlikkuse suurendamine, kes osalevad võitluses terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse vastu, muu hulgas võitluses ebaseadusliku inim-, uimasti-, tulirelvade ja lõhkeainete kaubanduse vastu, samuti ebaseadusliku kaubanduse ja transiidi tõhusas kontrollis.

Eelistatakse piirkondadevahelist koostööd, mis hõlmab kolmandaid riike, kes on näidanud üles selget poliitilist tahet tegeleda kõnealuste probleemidega. Selle valdkonna meetmetega pannakse rõhku eelkõige heale valitsemistavale ning need meetmed on kooskõlas rahvusvahelise õigusega, eelkõige inimõigusi puudutavate õigusaktidega ja rahvusvahelise humanitaarõigusega.

Terrorismivastases võitluses osalevatele ametiasutustele suunatud abi puhul eelistatakse toetusmeetmeid, mis hõlmavad terrorismivastaste õigusaktide väljatöötamist ja karmistamist, finants- ja tolliõiguse ning sisserännet käsitlevate õigusaktide rakendamist ja järgimist ning rahvusvaheliste menetluste väljaarendamist õiguskaitses.

Uimastite probleemiga seotud abi puhul pööratakse asjakohast tähelepanu rahvusvahelisele koostööle, mille eesmärgiks on uimastite nõudluse, tootmise ja tekitatud kahju vähendamisega seotud parimate tavade edendamine;

b) nende meetmete toetamine, mis tegelevad ohuga rahvusvahelise transpordi, energia ja kriitilise tähtsusega infrastruktuuri valdkonnas, sealhulgas reisijate- ja kaubavedude ning energiajaotuse valdkonnas.

Selles valdkonnas vastu võetud meetmetega pannakse erilist rõhku piirkondadevahelisele koostööle ja rahvusvaheliste standardite rakendamisele ohtudest teavitamise, haavatavuse analüüsi, hädaolukorraks valmisoleku, selle eest hoiatamise ja selle tagajärgedega tegelemise valdkondades;

c) kaasa aitamine sellele, et tagada sobiv reageerimine ootamatutele suurtele ohtudele rahvatervisele, nagu epideemiad, millel võib olla piiriülene mõju.

Eriti pannakse rõhku hädaolukorraks valmistumisele, vaktsiinide ja farmaatsiatoodete varude haldamisele, rahvusvahelisele koostööle, varajase hoiatamise ja häiresüsteemidele;

2) keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalide või -ainetega seotud ohu vähendamine ja valmisolek;

abi hõlmab:

a) tsiviilvaldkonna uurimisprogrammide edendamine alternatiivina kaitsealastele uurimisprogrammidele ning eelnevalt relvadega seotud valdkonnas töötanud teadlaste ja inseneride ümberõppe ja alternatiivse tööhõive toetamine;

b) nende tsiviilrajatiste ohutust suurendavate meetmete toetamine, kus tsiviilvaldkonna uurimisprogrammide raames ladustatakse või käideldakse tundlikke keemilisi, bioloogilisi, radioloogilisi ja tuumamaterjale ning -aineid;

c) ühenduse koostööpoliitika ja selle eesmärkide raames tsiviilinfrastruktuuri ja asjakohaste kodaniku-uuringute toetamine, mis on vajalikud relvadega seotud rajatiste ja hoonete demonteerimiseks või ümberkorraldamiseks, kui need rajatised ei ole enam kaitseprogrammi osad;

d) nende pädevate tsiviilametkondade suutlikkuse suurendamine, mis on seotud tõhusa kontrolli väljatöötamisega ja jõustamisega keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumamaterjalide või -ainete (sealhulgas nende tootmiseks või transpordiks vajaliku varustuse) suhtes, sealhulgas tänapäevaste logistiliste

hindamis- ja kontrolliseadmete paigaldamise kaudu;

e) õigusliku raamistiku ja institutsioonilise suutlikkuse arendamine kahese kasutusega kaupade üle tõhusa ekspordikontrolli kehtestamiseks ja jõustamiseks, sealhulgas piirkondliku koostöö meetmed;

f) tsiviilelanikkonna tõhusa suurõnnetusteks valmisoleku, hädaolukorraks valmistumise, kriisile reageerimise ning saneerimismeetmete suutlikkuse arendamine seoses võimalike suurte keskkonnaõnnetustega antud valdkonnas;

punktidega b ja d hõlmatud meetmete osas pannakse eriti rõhku abi andmisele nendele piirkondadele või riikidele, kus veel esinevad punktides b ja d nimetatud materjalide ja ainete varud ja kus valitseb oht, et need materjalid või ained võivad levida;

3) kriisieelse ja -järgse suutlikkuse suurendamine

Toetus pikaajalistele meetmetele, mille eesmärgiks on rahvusvaheliste, piirkondlike ja allpiirkondlike organisatsioonide ning riiklike ja mitteriiklike osalejate suutlikkuse suurendamine ja nende tugevdamine seoses nende püüetega:

a) edendada varajast hoiatamist, usalduse suurendamist, vahendustegevust ja lepitamist ning lahendada tekkivaid kogukonnasiseseid pingeid;

b) parandada konflikti- ja katastroofijärgset taastamist.

Käesoleva punkti kohased meetmed hõlmavad oskusteabe edasiandmist, teabevahetust, riski-/ohuhinnanguid, teadusuuringuid ja analüüsi, varajase hoiatamise süsteeme ja koolitust. Meetmed võivad vajaduse korral hõlmata ka tehnilist ja finantsabi ühenduse koostööpoliitika eesmärkidega ühtivate ÜRO rahutagamiskomisjoni soovituste rakendamiseks.

II JAOTIS

RAKENDAMINE

Artikkel 5

Üldine rakendusraamistik

Käesoleva määruse kohase ühenduse abi andmine toimub järgmiste meetmete kaudu:

a) eriabimeetmed ja vahereageerimisprogrammid;

b) mitut riiki hõlmavad strateegiadokumendid, temaatilised strateegiadokumendid ja mitmeaastased näidisprogrammid;

c) iga-aastased tegevusprogrammid;

d) erimeetmed.

Artikkel 6

Eriabimeetmed ja vahereageerimisprogrammid

1. Ühenduse abi antakse artikli 3 kohaselt eriabimeetmete ja vahereageerimisprogrammide kaudu.

2. Komisjon võib rakendada eriabimeetmeid artikli 3 lõikes 1 osutatud kriisiolukorras, samuti erand- ja ettenägematute olukordade korral, nagu on osutatud artikli 3 lõikes 3, kus meetmete tõhusus sõltub kiirest või paindlikust rakendamisest. Selliste meetmete kestus võib olla kuni 18 kuud. Üksikute meetmete kestust võib nende rakendamisel esinevate objektiivsete ja ettenägematute takistuste korral pikendada kuue kuu võrra eeldusel, et meetmetele ette nähtud rahalised vahendid ei suurene.

3. Kui eriabimeetme maksumus ületab 20 000 000 eurot, võetakse vastav meede vastu vastavalt artikli 22 lõikes 2 osutatud menetlusele.

4. Komisjon võib võtta vastu vahereageerimisprogrammid, et luua või taastada ühenduse väliskoostöö poliitika tõhusaks rakendamiseks vajalikud tingimused. Vahereageerimisprogrammid tuginevad eriabimeetmetele. Need võetakse vastu vastavalt artikli 22 lõikes 2 osutatud menetlusele.

5. Komisjon teavitab nõukogu korrapäraselt ühenduse abi kavandamisest artikli 3 alusel. Enne kuni 20 000 000 eurot maksvate eriabimeetmete vastuvõtmist või pikendamist annab komisjon nõukogule teavet meetmete sisu, eesmärkide ja kavandatud rahaliste vahendite kohta. ELi välistegevuse ühtsuse huvides võtab ta arvesse nõukogu asjakohast poliitilist lähenemisviisi nii selliste meetmete kavandamisel kui järgneval rakendamisel. Ühtlasi teavitab komisjon nõukogu enne oluliste sisuliste muudatuste tegemist juba vastu võetud eriabimeetmetes.

6. Võimalikult varases etapis pärast eriabimeetmete vastuvõtmist ja igal juhul seitsme kuu jooksul pärast nende vastuvõtmist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, andes ülevaate olemasoleva ja kavandatava ühenduse reageerimise kohta, sealhulgas toetuse kohta muudest ühenduse rahastamisvahenditest, olemasolevate riiki ning mitut riiki hõlmavate strateegiadokumentide seisu kohta ning ühenduse rolli kohta laiemas rahvusvahelise ja mitmepoolse reageerimise kontekstis. Selles aruandes näidatakse ühtlasi, kas ja kui pikalt kavatseb komisjon eriabimeetmeid jätkata.

Artikkel 7

Mitut riiki hõlmavad strateegiadokumendid, temaatilised strateegiadokumendid ja mitmeaastased näidisprogrammid

1. Mitut riiki hõlmavad ja temaatilised strateegiadokumendid moodustavad artikli 4 kohase abi rakendamise üldise aluse.

2. Mitut riiki hõlmavates ja temaatilistes strateegiadokumentides esitatakse ühenduse strateegia asjaomaste riikide või teemade osas, võttes arvesse asjaomaste riikide vajadusi, ühenduse prioriteete, rahvusvahelist olukorda ja peamiste partnerite tegevust.

3. Mitut riiki hõlmavad ja temaatilised strateegiadokumendid ning nende muudatused või pikendamised võetakse vastu vastavalt artikli 22 lõikes 2 osutatud menetlusele. Need koostatakse esialgu ajavahemikuks, mis ei ole pikem kui käesoleva määruse kohaldamise periood, ja need vaadatakse läbi nende kehtivusaja keskel.

4. Strateegiadokumendid on kooskõlas muude ühenduse välisabi vahendite kohaselt vastu võetud riiki või mitut riiki hõlmavate või temaatiliste strateegiadokumentidega ja väldivad nende dubleerimist. Vajaduse korral põhinevad strateegiadokumendid dialoogil asjaomase partnerriigi, -riikide või -piirkonnaga, sealhulgas kodanikuühiskonnaga, et toetada riikide arengustrateegiaid ja tagada partnerriigi, -riikide või -piirkonna osalemine. Lisaks viiakse läbi ühiskonsultatsioone komisjoni, liikmesriikide ja muude rahastajatega, kui see on asjakohane, et tagada ühenduse koostöö vastastikune täiendavus liikmesriikide ja muude rahastajatega. Kui see on asjakohane, võib kaasata ka muid huvirühmi.

5. Igale mitut riiki hõlmavale strateegiadokumendile tuleb vajaduse korral lisada mitmeaastane näidisprogramm, milles esitatakse kokkuvõtlikult ühenduse rahastamiseks valitud prioriteetsed valdkonnad, konkreetsed eesmärgid, oodatavad tulemused ja ühenduse toetuse ajakava ning rahaeraldiste soovituslik jaotus üldiselt ja iga prioriteetse valdkonna kaupa. Rahaeraldiste jaotuse võib esitada summade vahemikena, kui see on asjakohane.

6. Mitmeaastastes näidisprogrammides määratakse läbipaistvaid kriteeriume kasutades kindlaks iga programmi rahaeraldiste jaotus, mis põhineb asjaomaste partnerriikide või -piirkondade vajadustel ja saavutustel, võttes arvesse kriisi- või konfliktiolukorras riikide või piirkondade ees seisvaid raskusi.

7. Mitmeaastased näidisprogrammid ning nende muudatused või pikendamised võetakse vastu vastavalt artikli 22 lõikes 2 osutatud menetlusele. Need kehtestatakse vajaduse korral pärast konsulteerimist asjaomaste partnerriikide või -piirkondadega.

8. Mitmeaastaste näidisprogrammide rahalisi vahendeid võib läbivaatamise tulemusel lõikes 7 osutatud korras suurendada või vähendada, võttes arvesse riigi olukorras toimunud muutusi, saavutusi ja vajadusi.

Artikkel 8

Iga-aastased tegevusprogrammid

1. Iga-aastastes tegevusprogrammides nähakse ette meetmed, mis tuleb võtta vastu artiklis 7 osutatud mitut riiki hõlmavate ja temaatiliste strateegiadokumentide ja mitmeaastaste näidisprogrammide alusel.

2. Iga-aastastes tegevusprogrammides määratakse kindlaks taotletavad eesmärgid, sekkumisvaldkonnad, oodatavad tulemused, menetluskord ja kavandatav rahastamise kogusumma. Need sisaldavad rahastatavate toimingute kokkuvõtlikku kirjeldust, märget igale toimingule eraldatavate summade kohta ning rakendamise soovituslikku ajakava. Kui see on asjakohane, peaksid need sisaldama varasematest abimeetmetest saadud kogemusi. Eesmärgid peavad olema mõõdetavad.

3. Iga-aastased tegevusprogrammid ning nende muudatused või pikendamised võetakse vastu vastavalt artikli 22 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 9

Erimeetmed

1. Vaatamata artiklitele 7 ja 8 võib komisjon ettenägematute vajaduste või asjaolude korral võtta erimeetmeid, mis ei ole ette nähtud artiklis 7 osutatud mitut riiki hõlmavate ja temaatiliste strateegiadokumentidega ja mitmeaastaste näidisprogrammidega või artiklis 8 osutatud iga-aastaste tegevusprogrammidega.

2. Erimeetmetega määratletakse taotletavad eesmärgid, tegevusvaldkonnad, oodatavad tulemused, kasutatud menetluskord ja kavandatav rahastamise kogusumma. Need sisaldavad rahastatavate toimingute kirjeldust, märget igale toimingule eraldatavate summade kohta ja rakendamise soovituslikku ajakava.

3. Erimeetmed, mille maksumus ületab 5 000 000 eurot, võetakse vastu vastavalt artikli 22 lõikes 2 osutatud menetlusele.

4. Komisjon teavitab artikli 22 lõikes 1 sätestatud komiteed kuni 5 000 000-eurose maksumusega erimeetmete vastuvõtmisest ühe kuu jooksul.

III JAOTIS

ABISAAJAD JA RAHASTAMISE VIISID

Artikkel 10

Abikõlblikkus

1. Käesoleva määruse alusel on abikõlblikud järgmised üksused, mida võib rahastada artiklis 6 nimetatud eriabimeetmete ja

vahereageerimisprogrammide, artiklis 8 nimetatud iga-aastaste tegevusprogrammide ja artiklis 9 nimetatud erimeetmete raames:

a) partnerriigid ja -piirkonnad ning nende institutsioonid;

b) detsentraliseeritud üksused partnerriikides, nagu piirkonnad, departemangud, provintsid ja munitsipaliteedid;

c) partnerriikide ja -piirkondade ning ühenduse asutatud ühisorganid;

d) rahvusvahelised organisatsioonid, sealhulgas piirkondlikud organisatsioonid, ÜRO asutused, osakonnad ja missioonid, rahvusvahelised finantseerimisasutused ja arengupangad ja rahvusvahelise kohtualluvusega institutsioonid, kuivõrd need aitavad kaasa käesoleva määruse eesmärkide saavutamisele;

e) Euroopa ametid;

f) järgmised liikmesriikide, partnerriikide ja -piirkondade ja mis tahes muude kolmandate riikide üksused ja organid niivõrd, kui nad aitavad kaasa käesoleva määruse eesmärkide saavutamisele:

   i) avalik-õiguslikud ja riigi osalusega organid, kohalikud omavalitsused või asutused ning nende konsortsiumid;

   ii) äriühingud ja muud eraõiguslikud organisatsioonid ja ettevõtjad;

   iii) finantseerimisasutused, mis annavad, edendavad ja rahastavad erainvesteeringuid partnerriikides ja -piirkondades;

   iv) lõikes 2 osutatud valitsusvälised osalejad;

   v) füüsilised isikud.

2. Käesoleva määruse alusel abikõlblikud valitsusvälised osalejad on järgmised: valitsusvälised organisatsioonid, põlisrahvaid esindavad organisatsioonid, kohalikud kodanike rühmitused ja ettevõtjate liidud, ühistud, ametiühingud, majandus- ja sotsiaalhuve esindavad organisatsioonid, detsentraliseeritud piirkondliku koostöö ja integratsiooniga tegelevad kohalikud organisatsioonid (sealhulgas võrgustikud), tarbijaorganisatsioonid, naiste- ja noorteorganisatsioonid, õppe-, kultuuri-, uurimis- ja teadusorganisatsioonid, ülikoolid, kirikud ja usuühendused ning kogudused, meedia ja mis tahes valitsusvälised ühendused ning eraõiguslikud ja avalik-õiguslikud fondid, mis võivad aidata kaasa arengule või sisepoliitika välise mõõtme arendamisele.

3. Lõigetes 1 ja 2 loetlemata üksusi või osalisi võib rahastada, kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks.

Artikkel 11

Meetmete liigid

1. Ühendus võib rahalist abi anda järgmises vormis:

a) projektid ja programmid;

b) valdkondlik või üldine toetus eelarvele, kui riiklike vahendite haldamise kord partnerriigis on piisavalt läbipaistev, usaldusväärne ja tõhus ning kui partnerriik on kehtestanud nõuetekohased valdkondlikud või makromajanduslikud tegevussuunad, mille on heaks kiitnud tema peamised rahastajad, sealhulgas rahvusvahelised finantseerimisasutused, kui see on asjakohane. Eelarvetoetus võib üldiselt olla üks paljudest vahenditest. Seda eraldatakse koos täpsete eesmärkide ja nendega seotud määradega. Eelarvetoetuse väljamaksmine sõltub eesmärkide saavutamise nimel tehtava töö rahuldavast tasemest mõju ja tulemuste osas;

c) erandjuhtudel valdkondlikud ja üldised imporditoetusprogrammid, mis võivad olla järgmises vormis:

   i) valdkondlikud programmid mitterahaliseks impordiks;

   ii) valdkondlikud impordiprogrammid, millega antakse välisvaluutat kõnealuse valdkonna impordi rahastamiseks, või

   iii) üldised impordiprogrammid, millega antakse välisvaluutat üldise impordi rahastamiseks, mis hõlmab laia tootevalikut;

d) vastavalt artiklile 20 finantsvahendajatele kättesaadavaks tehtud vahendid eesmärgiga anda laenu (näiteks toetada erasektori investeeringuid ja arengut), riskikapitali (allutatud või tingimustega laenudena) või muid ajutisi vähemusosalusi ettevõtjate kapitalis määral, milles ühenduse finantsrisk piirdub nende fondidega;

e) toetused meetmete rahastamiseks;

f) toetused tegevuskulude katmiseks;

g) liikmesriigi ja partnerriigi või -piirkonna avalik-õiguslike asutuste, riigiasutuste või avalikke teenuseid osutavate eraõiguslike isikute mestimisprogrammide rahastamine;

h) sissemaksed rahvusvahelistesse fondidesse, eriti rahvusvaheliste või piirkondlike organisatsioonide hallatavatesse fondidesse;

i) sissemaksed riiklikesse fondidesse, mille on asutanud partnerriigid ja -piirkonnad, et soodustada mitme rahastaja ühisrahastamist, või sissemaksed fondi, mille on asutanud üks või mitu rahastajat meetmete ühise rakendamise eesmärgil;

j) inim- ja materiaalsed ressursid, mida on vaja partnerriikide ja -piirkondade poolseks projektide ja programmide tõhusaks haldamiseks ja järelevalveks.

2. Ühenduse rahastamist ei kasutata üldjuhul maksude, tollimaksude või muude lõivude tasumiseks abisaajariigis.

3. Määrusega (EÜ) nr 1257/96 hõlmatud meetmeid, mis on selle määruse alusel abikõlblikud, ei või rahastada käesoleva määruse alusel.

Artikkel 12

Toetusmeetmed

1. Ühenduse rahastamine võib hõlmata kulusid, mis on seotud käesoleva määruse rakendamiseks ja selle eesmärkide saavutamiseks otseselt vajalike ettevalmistamis-, jälgimis-, järelevalve-, auditi- ja hindamistoimingutega. Ühenduse rahastamine katab ka kulud abihaldustöötajatele, kes haldavad komisjoni delegatsioonides käesoleva määruse alusel rahastatavaid projekte.

2. Toetust võib rahastada väljaspool mitmeaastaste näidisprogrammide kohaldamisala. Komisjon võtab niisugused toetusmeetmed vastu artikli 9 kohaselt.

Artikkel 13

Kaasrahastamine

1. Käesoleva määruse alusel rahastatavaid meetmeid võivad kaasrahastada muu hulgas järgmised isikud:

a) liikmesriigid ja eelkõige nende avalik-õiguslikud ja riigi osalusega asutused;

b) muud doonorriigid ja eelkõige nende avalik-õiguslikud ja riigi osalusega asutused;

c) rahvusvahelised ja piirkondlikud organisatsioonid ja eelkõige rahvusvahelised ja piirkondlikud finantseerimisasutused;

d) äriühingud ja muud eraõiguslikud organisatsioonid ja ettevõtjad ning muud artikli 10 lõikes 2 osutatud valitsusvälised osalejad;

e) partnerriigid ja -piirkonnad, mida rahastatakse, ning muud asutused, mis on artikli 10 kohaselt abikõlblikud.

2. Paralleelse kaasrahastamise puhul jaotatakse projekt või programm mitmeks selgelt identifitseeritavaks allprojektiks, millest igaüht rahastavad eri partnerid, kes kaasrahastavad nii, et rahastamise lõppkasutust on alati võimalik kindlaks määrata. Ühise kaasrahastamise puhul jaotatakse projekti või programmi kogukulu kaasrahastavate partnerite vahel ning vahendid ühendatakse nii, et ei ole võimalik kindlaks määrata rahastamisallikat mis tahes toiminguks, mis on projekti või programmi osa.

3. Ühise kaasrahastamise korral võib komisjon vastu võtta ja hallata vahendeid lõike 1 punktides a, b ja c osutatud isikute nimel ühismeetmete rakendamise eesmärgil. Sel juhul rakendab komisjon ühismeetmeid tsentraalselt kas otse või kaudselt, delegeerides ülesande ühenduse ametitele või ühenduse poolt loodud organitele. Selliseid vahendeid käsitatakse sihtotstarbelise tuluna kooskõlas nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatava finantsmääruse kohta) [1] artikliga 18.

Artikkel 14

Halduskord

1. Käesoleva määruse alusel rahastatavaid meetmeid hallatakse, jälgitakse, hinnatakse ning neist teavitatakse kooskõlas määrusega (EÜ, Euratom) nr 1605/2002.

2. Komisjon võib teha otsuse anda avaliku võimu teostamise ja eelkõige eelarve täitmisega seotud ülesanded määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artikli 54 lõike 2 punktis c osutatud isikutele, kui neid tunnustatakse rahvusvaheliselt, nad vastavad rahvusvaheliselt tunnustatud juhtimis- ja kontrollisüsteemidele ning nende üle teostab järelevalvet avalik-õiguslik asutus.

3. Detsentraliseeritud haldamise korral võib komisjon otsustada kasutada abisaajariigi või -piirkonna hanke- või toetuslepingute sõlmimise konkurssi.

Artikkel 15

Eelarvelised kulukohustused

1. Eelarvelised kulukohustused tehakse kooskõlas artiklitega 6, 8, 9 ja 12 tehtud komisjoni otsuste põhjal.

2. Ühenduse rahastamise õiguslikud vormid hõlmavad muu hulgas järgmist:

— rahastamislepingud;

— toetuslepingud;

— hankelepingud;

— töölepingud.

[1] EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

Artikkel 16

Ühenduse finantshuvide kaitse

1. Käesolevast määrusest tulenevad lepingud peavad sisaldama sätteid, mis tagavad ühenduse finantshuvide kaitse, eelkõige seoses pettuse, korruptsiooni ja muude rikkumistega, vastavalt nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta, ([1]) nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrusele (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest, ([2]) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta ([3]).

2. Lõikes 1 osutatud lepingutes antakse selgesõnaliselt komisjonile ja kontrollikojale õigus auditeerida, võttes aluseks dokumendid, ning auditeerida kohapeal mis tahes lepingupoolt või alltöövõtjat, kes on saanud ühenduse vahendeid. Nad volitavad ka selgesõnaliselt komisjoni läbi viima kohapealset kontrolli ja inspekteerimist vastavalt määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 sätestatule.

3. Kõigis seoses abi rakendamisega sõlmitavates lepingutes tagatakse komisjonile ja kontrollikojale lõikes 2 sätestatud õigused lepingute täitmise ajal ja pärast seda.

Artikkel 17

Osalemine ja päritolureeglid

1. Käesoleva määruse alusel rahastatavate hanke- või toetuslepingute sõlmimise konkursil võivad osaleda kõik liikmesriikide füüsilised või juriidilised isikud.

2. Käesoleva määruse alusel rahastatavate hanke- või toetuslepingute sõlmimise konkursil võivad osaleda ka kõik järgmiste riikide füüsilised ja juriidilised isikud:

— mis tahes riik, mis on ühinemiseelse abi rahastamisvahendi ([4]) alusel abisaaja,

— ELi-väline riik, mis kuulub Euroopa Majanduspiirkonda, ja

— mis tahes kolmas riik või territoorium, juhul kui on kehtestatud vastastikune juurdepääs välisabile.

3. Meetmete korral, mis on võetud kolmandas riigis, mida peetakse vähim arenenud riigiks vastavalt OECD sätestatud kriteeriumidele, lubatakse hanke- või toetuslepingute sõlmimise konkursil osaleda üldistel alustel.

4. Artiklis 6 osutatud eriabimeetmete ja vahereageerimisprogrammide puhul lubatakse hanke- või toetuslepingute sõlmimise konkursil osaleda üldistel alustel.

5. Artiklis 4 osutatud eesmärkide saavutamiseks vastu võetud meetmete korral on hanke- või toetuslepingute sõlmimise konkursil osalemine avatud arengumaade või üleminekuriikide (vastavalt OECD määratlusele) ja kõigi teiste asjaomase strateegia alusel abikõlblike riikide füüsilistele ja juriidilistele isikutele ning neile laienevad päritolureeglid.

6. Käesoleva määruse raames rahastatavate hanke- või toetuslepingute sõlmimise konkurssidel on õigus osaleda rahvusvahelistel organisatsioonidel.

7. Hanke- või toetuslepingute sõlmimise konkursside raames soovitatud eksperdid ei pea vastama käesolevas artiklis sätestatud päritolureeglitele.

8. Mis tahes kaubad ja seadmed, mis ostetakse käesoleva määruse raames rahastatavate lepingute alusel, peavad pärinema ühendusest või lõigetes 2–5 loetletud kriteeriumidele vastavast riigist.

9. Selliste kolmandate riikide või territooriumide füüsiliste ja juriidiliste isikute osalemine, millel on partnerriigiga tavapärased majanduslikud, kaubanduslikud või geograafilised sidemed, otsustatakse iga juhtumi puhul eraldi. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib komisjon lisaks sellele lubada muude riikide füüsiliste või juriidiliste isikute osalemist või muud päritolu vahendite ja materjalide kasutamist.

Artikkel 18

Eelfinantseerimine

Abisaajatele tehtud eelfinantseeringu maksetelt saadav intress arvatakse lõppmaksest maha.

Artikkel 19

Toetused

Vastavalt määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artiklile 114 võivad füüsilised isikud saada toetusi.

Artikkel 20

Euroopa Investeerimispangale ja muudele finantsvahendajatele kättesaadavaks tehtud vahendid

Artikli 11 lõike 1 punktis d osutatud vahendeid haldavad finantsvahendajad, Euroopa Investeerimispank või mis tahes muu pank või organisatsioon, mis suudab neid hallata. Komisjon võtab vastu käesoleva artikli rakendussätted iga üksikjuhtumi puhul eraldi, et hõlmata riskijagamine, rakendamise ülesande

([1]) EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.
([2]) EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.
([3]) EÜT L 136, 31.5.1999, lk 1.
([4]) Nõukogu 17. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1085/2006, millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend (ELT L 210, 31.7.2006, lk 82).

saanud vahendaja tasu, vahendite intressi kasutamine ja tagastamine ning meetme lõpetamine.

Artikkel 21

Hindamine

Komisjon hindab korrapäraselt tegevussuundade ja programmide mõjusust ning tulemusi ja programmide koostamise tõhusust, et teha kindlaks, kas eesmärgid on saavutatud, ning võimaldada anda soovitusi tulevaste meetmete parandamiseks. Komisjon saadab olulised hindamisaruanded aruteluks vastavalt artikli 22 lõikele 1 sätestatud komiteele. Neid tulemusi võetakse arvesse programmi koostamisel ja vahendite eraldamisel.

IV JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 22

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud tähtajaks kehtestatakse 30 päeva.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

4. Euroopa Investeerimispanga vaatleja võtab komitee menetlustest osa Euroopa Investeerimispanka puudutavate küsimuste puhul.

Artikkel 23

Aruanne

Komisjon tutvub käesoleva määruse kohaselt võetud meetmete rakendamise edusammudega ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aastaaruande abi rakendamise kohta. Aruanne esitatakse ka Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele. Aruanne sisaldab teavet eelmisel aastal rahastatud meetmete, järelevalve- ja hindamistulemuste ning eelarveliste kulukohustuste rakendamise ja maksete kohta, mis on esitatud riikide, piirkondade ja koostöövaldkondade kaupa.

Artikkel 24

Rahastamispakett

Rahastamispakett käesoleva määruse rakendamiseks ajavahemikul 2007–2013 on 2 062 000 000 eurot. Eelarvepädevad institutsioonid kinnitavad iga-aastased assigneeringud finantsraamistiku piires.

Ajavahemikul 2007–2013:

a) mitte üle 7 protsendipunkti rahastamispaketist eraldatakse artikli 4 punkti 1 kohastele meetmetele;

b) mitte üle 15 protsendipunkti rahastamispaketist eraldatakse artikli 4 punkti 2 kohastele meetmetele;

c) mitte üle 5 protsendipunkti rahastamispaketist eraldatakse artikli 4 punkti 3 kohastele meetmetele.

Artikkel 25

Läbivaatamine

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2010 aruande käesoleva määruse rakendamise hindamise kohta selle rakendamise esimesel kolmel aastal, vajaduse korral koos ettepanekuga, millega tehakse määrusesse muudatused.

Artikkel 26

Kehtetuks tunnistamine

1. 1. jaanuarist 2007 tunnistatakse kehtetuks järgmised määrused:

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. oktoobri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2130/2001 kodukohast lahkuma sunnitud isikute abistamise kohta Aasia ja Ladina-Ameerika arengumaades; ([1])

— nõukogu 23. juuli 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1725/2001, mis käsitleb jalaväemiinide vastast tegevust kolmandates riikides, mis ei ole arengumaad; ([2])

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1724/2001, mis käsitleb jalaväemiinide vastast tegevust arengumaades; ([3])

— nõukogu 26. veebruari 2001. aasta määrus (EÜ) nr 381/2001, millega luuakse kiirreageerimise kord; ([4])

— nõukogu 22. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1080/2000, mis käsitleb toetust ÜRO ajutisele missioonile Kosovos (UNMIK) ning kõrge esindaja büroole Bosnias ja Hertsegoviinas (OHR), ([5]) välja arvatud selle määruse artikkel 1a;

— nõukogu 13. oktoobri 1997. aasta määrus (EÜ) nr 2046/97 Põhja-Lõuna koostöö kohta uimastite- ja narkomaaniavastases võitluses; ([6])

([1]) EÜT L 287, 31.10.2001, lk 3.
([2]) EÜT L 234, 1.9.2001, lk 6.
([3]) EÜT L 234, 1.9.2001, lk 1.
([4]) EÜT L 57, 27.2.2001, lk 5.
([5]) EÜT L 122, 24.5.2000, lk 27.
([6]) EÜT L 287, 21.10.1997, lk 1.

— nõukogu 22. novembri 1996. aasta määrus (EÜ) nr 2258/96 taastamismeetmete kohta arengumaades [1].

2. Kehtetuks tunnistatud määrusi kohaldatakse jätkuvalt 2007. aastale eelnevate eelarveaastate õigusaktide ja kohustuste suhtes.

Artikkel 27

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Strasbourg, 15. november 2006.

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
J. BORRELL FONTELLES	P. LEHTOMÄKI

[1] EÜT L 306, 28.11.1996, lk 1.